

ה"ת 50425/11/19 - אמאל מחאמיד, מחמוד מחאמיד נגד מדינת ישראל - יחבא"ל לה"ב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 50425-11-19 מחאמיד ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופט עמית מיכלס
נגד משיבה	
	1. אמאל מחאמיד
	2. מחמוד מחאמיד
	מדינת ישראל - יחבא"ל לה"ב 433

החלטה

לפני בקשה להחזרת רכב תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

1. לאחר הגשת הבקשה וקבלת תגובת המשיבה, הסמיכו הצדדים את בית המשפט ליתן החלטתו בהסתמך על נימוקי הצדדים, מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים.

2. על פי האמור בבקשה, המבקשים הינם הבעלים של רכב מסוג טויוטה לנד קרוזר (לר 84-004-71) ששוויה כ-160,000 ₪. רכבם של המבקשים נתפס על ידי משטרת ישראל על פי צו חיפוש שניתן על ידי בית המשפט, כחלק מחקירת תיק רצח. במסגרת החקירה, זומנו המבקשים למשרדי המשיבה, ולאחר שמסרו עדות פתוחה, שוחררו לביתם. לטענת המבקשים, הם אינם מעורבים באירוע הרצח, לא הייתה להם כל ידיעה על אודות מעורבות הרכב ברצח, וכי "עיון בתיק החקירה מלמד כי אין להם כל זיקה לחשדות המיוחסים לחשודים בתיק..."

עוד נטען כי החזקת הרכב פוגעת בקניינם של המבקשים פגיעה קשה ובלתי מידתית, כי הם "אנשים מבוגרים בגיל 50 אשר סובלים ממחלות", וכי הרכב משמש אותם לצורכי טיפולים. לפיכך נטען כי בהעדר מקור חוקי להמשך החזקת הרכב, יש להורות על שחרורו, בפרט כאשר לא ידוע פרק הזמן בו עתידה המשיבה להחזיק ברכב כחלק מהחקירה.

3. המשיבה התנגדה להשבת הרכב, תוך שנימקה התנגדותה בעובדה שהרכב התפוס הינו "מוצג מרכזי בתיק הרצח", שבמסגרת חקירתו נעצרו 8 חשודים. לטענת המשיבה עליה לבצע פעולות חקירה רבות הקשורות לרכב, שנתפס 3 ימים לאחר הפיכת החקירה לגלויה, כמו גם פעולות חקירה רבות נוספות הקשורות לחקירת הפרשייה בכללותה.

4. לאחר שנתתי דעתי לנימוקי הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.

5. המבקשים אינם חלוקים על כך שהרכב התפוס נתפס כדין, בהתאם להוראות החוק ועל פי צו בית משפט, וטענתם המרכזית היא שיש להעדיף את זכותם הקניינית ואת טובתם האישית על פני המשך החזקת התפוס בידי המשטרה.

6. אין חולק על כך שהמשך החזקת הרכב התפוס בידי המשיבה מסב למבקשים קושי, אי נוחות ופגיעה בשגרת החיים, בהיותם הבעלים הרשומים של הרכב, עליו שילמו, לטענתם, במיטב כספם. עם זאת, בהכירי את עיקרי חומר החקירה בתיק, בהיותי המותב שדן בבקשות הארכת המעצר של כלל החשודים בפרשה, לא אוכל שלא להסכים עם טענת המשיבה, בדבר חלקו המשמעותי של הרכב בפרשייה הנחקרת, והצורך בביצוע פעולות חקירה שונות בקשר אליו. מטבע הדברים, בשום לב לכך שהחקירה טרם הסתיימה, ומאחר שהחשודים עדיין נתונים במעצר לצרכי חקירה, לא אוכל לפרט במסגרת החלטתי זו מעבר לקביעה זו.

7. לא אוכל שלא להזדהות עם תחושת חוסר הוודאות וחוסר האונים של המבקשים, שאינם מצויים מטבע הדברים בפרטי החקירה ואינם יודעים עד מתי תבקש המשיבה להחזיק ברכבם. עם זאת, יכולים המבקשים "להתנחם" בפרקי הזמן הקצובים אותם קבע המחוקק לסיום חקירת חשודים במסגרת "מעצר ימים". ויובהר, על אף שאין משמעות הדבר שעם סיום החקירה יוחזר הרכב לידי המבקשים, הרי שלאחר סיומה, ובהתאם לראיות שייאספו, ניתן יהיה לבחון את בקשתם מחדש, הפעם תוך בחינת המשך נחיצות החזקת הרכב עצמו בידי המשיבה כראייה במשפט, ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום.

8. לעת הזו, מצאתי להעדיף את טובת החקירה, שבמרכזה, כאמור, אירוע רצח, על פני טובתם של המבקשים, ולאפשר למשיבה להחזיק ברכב, בשלב זה לפחות עד לסיום החקירה.

אך מובן מאליו הוא שככל שהמשיבה תגיע למסקנה שאין לה עוד צורך בהחזקת הרכב, תוכל להשיבו לידי המבקשים בכל עת.

9. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

10. המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

